

Biruință asupra morții

Ioan Daniel

Cu atâta-nțelepciune
Domnul Isus ne-a vorbit
Și ne-a spus— de astă lume
C-o să fie răstignit

C-o să fie dat la moarte
Pentru întreaga omenire
El păcatul să ne poarte
Doar din dragoste iubire

El știa că biruința
În moarte-i era ascunsă
Să își dea Însuși Ființa
Prin iubirea-i nepătrunsă

Hristos totul cunoștea
Cum avea atunci să moară
Căci prin Duhul El vedea
A păcatului povoaă

După cum în ascultare
Viața-ntreagă a trăit
Tot așa prin moarte are
Lucruri mari de-nfăptuit

Osândit fiind la moarte
El ocara trebuia
Singur Însuși să o poarte
Călcând pe Ființa Sa

Și disprețul omenirii
Ce era atât de amar
L-a luat Domnul iubirii
Purtând crucea pe Calvar

Mai avea de-nfăptuit
O lucrare sus pe cruce
Isus Domnul răstignit
Mai "nainte de-a se duce

Pân" la locul rânduit
Chiar și moartea să o vadă
Căci Hristos a biruit

A morții crudă paradă

Însă iată înainte
Avea noul rod să-și vadă
Căci a Lui sfinte cuvinte
N-aveau la pământ să cadă

Un tâlhar avea credință
Că Isus va reveni
Îmbrăcat în biruință
Și ca Domn va stăpâni

El pe Isus l-a rugat
De El să-și aducă aminte
Când va veni ca-mpărat
În mărețele-i veșminte

Astăzi— tu vei fi cu Mine-n rai
Domnul Isus i-a răspuns
Purtând al vieții strai
Crezând— viața ai străpuns

Iată-ntâiul rod— mărire
Veșnică dar Lui Hristos
Căci tâlharul cu iubire
Îi e rodul credincios

Omenirea e salvată
Acum iată prin credință
Dacă-n viața ei curată
Domnului îi dă a ei ființă

Prin credință dar umblați
Viața-ntreagă pe pământ
Lui Hristos să îi predați
Duhul— de iubire frânt

Ca să fiți averea Lui
Dată pentru veșnicie
Și miresa Mirelui
Slăvit Numele îi fie
Luni 10 aprilie 2017 cluj